

denne Lov faae en saa alvorlig Rystelse, at det slet ikke skulde undre mig, om mangen en Jagtherre, efterat denne Lov er udkommen, vil udbryde: Ja, nu er hele Jagten ikke Noget værd. Den Ret, der ved Loven gives til at færdes med Skydevaaben, hvor der er offentlig Færdsel, og for Jordbrugere til at være i Besiddelse af Skydevaaben i mangfoldige Tilfælde, er for mig saa vigtig, at, om Loven ikke indeholdt Andet, vilde jeg alligevel sige, at den var et stort Fremskridt til det Bedre. Endnu skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at, naar man under Sagens 2den Behandling har dadlet Udvalget, fordi vi have søgt ved en Conference med Ministeriet at træffe en Overenskomst, som Ministeriet kunde tiltræde, saa har denne Bebrejdelse meget forundret mig, jeg troer netop, at det er den rette Vej, Udvalget bør gaae . . . .

Formanden: Ja, jeg troer dog, at den ærede Rigsdagsmand selv vil erkende, at det, han nu var i Begreb med at ville yttre sig om, ikke henhører til Discussionen om Loven i sin Heelhed.

Jesperfen: Ja, saa vil jeg slutte med at sige, at jeg troer ganske vist, at Jordbrugerne idetmindste for Dieblicket vilde finde sig tilfredsstillende ved de Bestemmelser, som her gives til at forsvare deres Afgrøde. Vi have slet ikke derved opgivet at gaae videre i Fremtiden. Findes disse Bestemmelser ikke tilstrækkelige, naar de i nogen Tid ere prøvede, staaer det jo Rigsdagen frit for, om den vil, paa næste Sæssion, at skride videre frem i den Retning, men, hvad der er Hovedsagen, og som der er al mulig Udsetning til at erholde, bør vi ikke vise tilbage, om det ogsaa ikke gaaer saa vidt, som man kunde ønske (Hør!). Jeg stemmer derfor med Glæde for Loven, og vil haabe, at den inden kort Tid maa udkomme.

C. N. Hansen: Jeg kan rigtignok ikke sige, at jeg har arbejdet i Comiteen med det Haab, at denne Lov skulde bewirke, at Jagten gik aldeles til Grunde (Hør!), og at en Jagteier, efterat den var udkommen, skulde udbryde med Sandhed: Nu er al Jagt tilintetgjort (Hør!); det troer jeg ikke han kunde, og ikke heller burde vi affatte en Lov, der kunde give Anledning dertil. Det kan ikke

nægtes, at han har en virkelig Ret, og han har Krav paa, at den bliver respecteret, forsaavidt den ikke staaer i Strid med de billige Fordringer, der fra andre Sider kunde gjøres til Lovgivningen, (Hør!). Udvalget har ved at gjøre de efterdets Overbeviisning passende Indskrænkninger villet tage tilbørligt Hensyn til saadanne Fordringer, uden at man derved skulde ødelægge Jagten, og jeg troer, at med de Bestemmelser, som her ere givne, ville baade de Ikkeberettigede og de Berettigede meget godt kunne være tjente. For de Ikkeberettigede vil det være nok at have faaet den Frihed, dette Lovudkast hjemler dem, og de Berettigede kunne meget godt blive i Besiddelse af en Jagt af saadant Vildd, der kun gjør liden eller ingen Skade. Jeg troer det saa meget mere, som jeg er fra en Egn, hvor Jagten i mange Aar har været aldeles frit og Enhver har kunnet jage af Hjertenslyst, og vi have ikke nogen Mangel paa uskadeligt Vildd. Derfor vil ogsaa det Samme kunne blive Tilfældet andre Steder, og en Jagteier vil altsaa ikke med Sandhed kunne sige, at ved denne Lov bliver al Jagt ødelagt. Jeg skulde derfor meget ønske, at denne Lov maatte vinde Forsamlingens Bifald, hvilket jeg troer ogsaa vil blive Tilfældet; thi det er ganske vist, at mangt et Gode derved skaffes de Ikkejagtberettigede, og de Berettigede kunne ikke klage over, at der ikke er taget Hensyn til deres Ret (Ja!).

Indenrigsministeren: Jeg skal tilslade mig, forinden Lovforslaget gaaer til Afstemning, at tilbagefalde i det høitærede Things Erindring, at denne Lov ikke er fremkommen som et Arbejde, der skulde lægge en ny Grundvold for Jagten hertilands, men at man allerede fra denne Sags tidligste Begyndelse har indskrænket sig til nogle, som det altid har heddet: „yderligere Bestemmelser betræffende Jagten“. Man har, med Hensyn til Ordningen af det hele Jagtvæsen, altid holdt fast ved den tidligere, i mange Henseender med udmærket Dygtighed affattede Jagtlov, af hvilken de væsentligste Bestemmelser ogsaa fremdeles ville blive gjældende. — I det man saaledes er gaaet ud fra det hidtilværende Grundlag for Jagten her i Landet, har man søgt at ar-